

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

44. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

3. LISTOPADU 2013

Z obsahu:

Církev je apoštolská
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na nám. Sv. Petra
16. října 2013
- strana 2 -

Blahořečení
Rolanda Riviho
Mag. Theol. Tomáš Kiml
- strana 4 -

**Jakého tě najdu,
takového tě odsoudím...**
P. A. Trojanowski TChr
- strana 5 -

**Prorocství P. Païssiose,
ortodoxního mnicha
z hory Athos**
- strana 7 -

„Byl jsem gangsterem“
Benjamin Coste
- strana 10 -

**Kázání o „služebniku
dobrém a věrném“**
(Mt 25,21)
Mistr Eckhart
- strana 11 -

**Kdo může odpustit, zažije
opravdové osvobození**
Christof Gaspari
- strana 12 -

Modlitba je prvním krokem směřujícím k Bohu

Editorial

Doba potřebuje ryzí apoštoly, kteří budou Kristovým světlem pro tento zmatený svět. To vyžaduje především dvě věci. Na prvním místě je to modlitba a k ní pak přistupuje hlásání evangelia – vlastním životem a slovy. To znamená být apoštolem katolické církve. Tak můžeme chápat slova Svatého otce Františka. Krásným příkladem je i nově blahoslavený Rolando Rivi. (str. 4)

Převáděno do každodenní praxe: být duchovním člověkem. Čili, jak říká ortodoxní mnich z hory Athos Païssios ve svém proroctví, duchovním člověkem nemůže být ten, kdo žije pohlcen světem. Duchovní člověk roste v bolesti, jinými slovy: Trpí vším, co proti Boží vůli se okolo něho děje. (str. 7)

Kristův učedník ovšem nesmí mít klapky na očích a vidět před sebou jen několik stromů, nebo jen jeden, ale má vidět celý les, mít srdce pro problémy všech lidí na celém světě. Chceme-li přinést Boha do každé konkrétní situace člověka, musíme na prvním místě pochopit jeho vlastní problém, nikoliv naši představu o „jeho“ problému. A vždy se máme na prvním místě modlit: „Pane, pověz mi svoji nejmilejší vůli a posilni mě, abych ji konal!“ Tak nás vybízí Mistr Eckhart. (str. 11)

Již mnohokrát jsme ve Světle přinesli svědectví o síle modlitby, zvláště modlitby matek. Tak i v životě obráceného gangstera nemůžeme tuto skutečnost přehlédnout. (str. 10). Důvěryplná modlitba v lásce na prvním místě...

Na životech obrácených lidí pozorujeme jednu zásadní věc: Bůh odpouští mnoho, ale člověk musí učinit definitivní rozhodnutí pro Boha – se vším, co to v životě přinese. A někdy může Bůh po nás chtít, abychom i my odpustili druhým lidem. Vždyť svár je ďábelský nástroj, jak říká Gaspari. (str. 12)

Nakonec ďablovi jde nejvíce ze všeho o to, aby si člověk zamiloval svůj hřích a ztotožnil se s ním, beze stínu znepokojení. To nás pak odvádí od Boha, neboť jestliže proti němu těžce hřešíme, nemůžeme se svobodně rozhodnout milovat ho. Varováním nechť je nám svědectví Kláry, které není nijak v rozporu s učením církve. (str. 5)

Mluvíme-li o varování, pak je na místě připomenout, že křesťan má znát pravdu, být připraven na přicházející zkoušky, ale zároveň nemá mít strach, vždyť Bůh bydlí v mnoha lidských srdcích, v lidu modlitby, který odolá všemu, co se zde na světě chystá. Tak říká i proroctví Païssiosovo.

„Modlitba je prvním krokem směřujícím k Bohu. Zvláště modlitba k té, která je Kristovou Matkou.“ Její jméno v pekle nikdy nevyslovují...

Daniel Dehner

Církev je apoštolská

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na nám. Sv. Petra 16. října 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Když recitujeme Krédo, říkáme: „Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.“ Nevím, zda jste se někdy zamýšleli nad významem slova „apoštolská církev“. Možná někdy, když jste navštívili Řím, pomysleli jste na apoštoly Petra a Pavla, kteří zde odevzdali svůj život, aby šířili a dosvědčili evangelium.

Jde však o víc. Vyznávat, že církev je apoštolská, znamená podtrhovat její konstitutivní svazek s apoštoly, s onou malou skupinou dvanácti mužů, které jednoho dne Ježíš jmenovitě povolal k sobě, aby zůstávali s ním, a posílal je kázat (srov. Mk 3,13–19). „Apoštol“ je totiž řecké slovo a znamená „poslaný“, „vyslaný“. Apoštol je člověk, který byl poslán něco dělat, a apoštolové byli vybráni, povoláni a posláni Ježíšem, aby pokračovali v jeho díle, totiž modlili se – to je první apoštolova práce a druhou je hlásání evangelia. To je důležité, protože myslíme-li na apoštoly, mohli bychom si myslet, že šli pouze hlásat evangelium a konat mnoho skutků. V prvotní církvi však nastal problém, protože apoštolové museli dělat mnoho věcí, a proto byli ustanoveni jáhni, aby měli apoštolové více času na modlitbu a hlásání Božího slova. Pomysleme-li na nástupce apoštolů, na biskupy – včetně papeže, protože je také biskupem – musíme se ptát, zda se tento nástupce apoštolů nejprve modlí, a potom, zda hlásá evangelium. Toto znamená být apoštolem, a proto je církev apoštolská. My všichni, chceme-li být apoštoly, jak za chvíli vysvětlím, musíme se ptát: Modlím se za spásu světa? Hlásám evangelium? To je apoštolská církev. Je to konstitutivní svazek, který nás pojí s apoštoly. Tím počínaje, chtěl bych nyní krátce poukázat na tři významy adjektiva „apoštolská“ ve vztahu k církvi.

Církev je apoštolská, protože *je založena na kázání a modlitbě apoštolů*, na autoritě, kterou jim dal sám Kris-

tus. Svatý Pavel píše křesťanům z Efezu: „Jste spoluobčané ostatních křesťanů a členové Boží rodiny. Jste jako budova: jejími základy jsou apoštolové a kazatelé mluvící pod vlivem vnuknutí a Kristus Ježíš je nárožní kvádr.“ (Ef 2,19–20) Přirovnává tedy křesťany k živým kamenům, jež tvoří budovu, kterou je církev. A tato budova je založena na apoštolech jako na sloupech, a kamenem, na kterém stojí všechno, je sám Ježíš. Bez Ježíše nemůže církev existovat. Právě Ježíš je bázi církve, jejím základem! Apoštolové žili s Ježíšem, naslouchali jeho slovům, sdíleli jeho život a především byli svědky jeho smrti a vzkříšení. Naše víra, církev, kterou si Kristus přál, se nezakládá na nějaké myšlence, nezakládá se na filosofii, nýbrž na Kristu samotném. A církev je jako rostlina, která během staletí roste, vzkvétá a přináší plody, ale její kořeny pevně tkví v Něm, a zásadní zkušenost Krista, kterou učinili apoštolové, vybraní a posláni Ježíšem, sahá až k nám. Ona maličká rostlinka sahá až do naší doby, taková je církev na celém světě.

Ptejme se však: Jak se můžeme napojit na ono svědectví, jak může sahat až k nám to, co s Ježíšem prožili apoštolové, to, co od Něho slyšeli? To je druhý význam označení „apoštolská“. *Katechismus katolické církve* praví, že církev je apoštolská, protože „s pomocí Ducha, který v ní přebývá, *střeží a předává učení, cenný poklad, zdravá slova, která slyšela od apoštolů*“ (KKC 857). Církev po staletí uchovává tento cenný poklad, kterým je Písmo svaté, učení, svátosti, pastýřská služba, takže můžeme být věrní Kristu a mít podíl na samotném jeho životě. Jako řeka, která proudí dějinami, rozlévá se a zavlažuje, avšak voda, která v ní teče, je stále ta, která vychází z pramene, jímž je Kristus sám. On je Vzkříšený, On je Živý a jeho slova nepomíjejí, protože On nepomíjí. On je živý a dnes je tady s námi. Slyší nás, mluvíme k Němu a On nám

Dokončení na str. 4

Pospěš do Jericha. Tvůj Pán a Mistr uzdravil u jerišské brány slepého a tento jeho zázrak vyvolal velké pozdvižení. Zpráva o tom se šíří městem a kdekdo by chtěl spatřit Divo tvůrce. Setkání s Ježíšem stojí za to, abys zanechal svých zájmů a starostí a podstoupil třeba i námahu, abys nepromarnil vzácnou příležitost. I pro ty, kteří jdou za Pánem z pouhé zvědavosti, má připraveny své dary.

V davu, na který naraziš, snadno unikne tvé pozornosti muž, který je zejména malé postavy a právě proto nevidí Ježíše tak, jak by si přál. Ale není to jen pro jeho malou postavu. Brání mu v tom i nepřítel spoluobčanů, kteří mu nijak nevycházejí vstříc, protože se u nich neteší oblibě. Pohrdají jím jako veřejným hříšником a přímo zrádcem, protože přísluší okupantům, aby se mohl obohatit. Zatím ho zajímaly především peníze, ale překvapující zvěsti o Nazaretském probudily náhle jeho zvědavost. Zájem uvidět proroka ho zcela ovládl do té míry, že opustil své pracoviště a využívá všechnu svou vynalézavost, aby překonal překážky a mohl ho spatřit. Předbíhá celý zástup a zcela bez ohledu na své postavení napodobuje kluky, kteří vyhlížejí průvod v korunách stromů. Na jeho příkladu máš poznat, jak dobře si počíná ten, kdo nepřeslechne Pánovo volání: je ochoten vystoupit ze sebe a ze svého prostředí, jen aby ho mohl spatřit.

Zatoužit po Ježíši znamená zajistit si setkání, které nakonec překonává všechna očekávání. Jerišský celník si vylezl na strom, aby mohl Ježíše aspoň spatřit. Ale Ježíš se zastavuje právě u jeho stromu, jako by do Jericha vstoupil jen kvůli němu: *Sestup rychle dolů. Dnes musím zůstat v tvém domě.* Zástup volky nevolky musí udělat nenáviděnému výběřčímu místo, aby mohl stanout božskému Mistru tváří v tvář.

Proživej se Zacheem jeho nečekané překvapení. Veliká radost se tu nevyhnutelně mísí s nemírnou úctou, ale také s rostoucím hlubokým zahanbením. Tento veřejný hříšník si pojednou uvědomuje, že s vysokou poctou, které se mu nezaslouženě dostává, se vůbec nesrovnává jeho dosavadní způsob života. Ježíš vstupuje do jeho domu především proto, aby mohl vstoupit do jeho srdce. S ním tam

Požehnaná návštěva

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Dnes musím zůstat v tvém domě.

přichází milosrdná láska a milost, která způsobuje radikální obrácení. Srdce, které ještě ráno bylo bezcitné, sobecky vypočítavé, se náhle otevírá. Sám si ukládá neobyčejné pokání: *Pane, polovinu majetku dám chudým.* Druhá polovina poslouží k tomu, aby vrchovatě nahradil to, oč nespravedlivě připravil své bližní. Není to ta nejlepší pocta, jakou mohl prokázat svému Hostu? Poděkuj Pánu z celého srdce za takovou lekci.

Zkoumej v jeho přítomnosti sám sebe. Neměl by ses vedle Zachea cítit plným právem zahanben? Myslíš také na to, aby tvé dostiučinění za spáchané hříchy především účinně a velkodušně napravovalo to, co jsi způsobil? Opravdu prožité odpuštění musí být požehnáním i pro tvé okolí. Jestliže však vůbec nepoznává a nezakouší, že ti bylo odpuštěno, promarňuješ nesmírný dar a milost Ježíšovy návštěvy.

Co řekneš po tom, čeho jsi byl svědkem, všem těm, kteří tak reptali, když Pán vstupoval do Zacheova domu? Byly to výtky více než nespravedlivé. Všichni kolem by měli prožívat opravdovou radost, že bylo nalezeno to, co zahynulo, a že se hříšníkovi dostalo záchranu a odpuštění. Závist, domýšlivost a zarytá nevraživost se však s opravdovou radostí nesnášejí. Vzpomeň si na to, kdykoliv se do tvého srdce vkrádá nevole, protože se ti zdá, že se jiným dostává více přízně než tobě, kdykoliv pocítíš netrpělivost a neklid, že Bůh jedná jinak, než jsi přepokládal. Ježíš nevyhledává a nechodí na návštěvu k těm, kteří si to předem zasloužili, ale k těm, kteří jeho dobrotivou přítomnost nejvíce potřebují. Zvykej si proto dívat se na lidi kolem sebe Ježíšovými očima. Ačkoliv se všichni dívali na Zachea jako na opovrženého hříšníka a raději se mu vyhýbali, Ježíš v něm vidí jednoho ze synů svého miláčka Abraháma. Je to jeden z těch mnohých, pro které sestoupil z nebe a stal se jedním z nás: přišel, aby našel a zachránil to, co hynulo. On

Liturgická čtení

1. čtení - Mdr 11,22-12,2

Pane, celý svět je před tebou jako prášek na vahách, jako kapka rosy, která zrána padá na zem. Ty však máš slitování se vším, protože můžeš všechno, a jsi shovívavý k hříchům lidí, aby dělali pokání. Vždyť ty miluješ všechno, co je, a nic si neošklivíš z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to. Jak by něco mohlo trvat, kdybys to nechtěl, nebo se uchovat, kdybys to nepovolal k bytí? Ale ty máš na všechno ohled, poněvadž je to tvé, vládce milující život, neboť tvůj nepomíjející duch je ve všem. Proto zbloudilé trestáš poněnáhu a napomínáš je tím, že jim vyčítáš to, čím hřešili, aby zbavení své špatnosti věřili v tebe, Pane.

2. čtení - 2 Sol 1,11-2,2

Bratři! Bez přestání se za vás modlíme, aby vás učinil náš Bůh hodnými dober, ke kterým vás povolal, a svou mocí zdokonalil, že budete mít vždycky zálibu v konání dobra a vaše víra aby se projevila skutky. Pak bude jméno našeho Pána Ježíše oslaveno skrze vás, a vy budete oslaveni skrze něho podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

Dokončení na str. 9

vstupuje ochotně ke každému, kdo ho přijímá s radostí.

Děkuj Božímu Synu z celého srdce za ujištění, které řekl Zacheovi. Jsou to slova nevýslovné útěchy. Nyní víš, že tvé pády, útěky, zrady a nevděčnosti Ježíše neodpužují, ale naopak přitahují. Žádná cesta není pro něho příliš dlouhá, jen když tě nakonec bude moci najít, aby ti řekl: *Pojď rychle dolů, musím zůstat v tvém domě.* Pokládá to přímo za svou povinnost: **musí!** Uložil mu to jeho nebeský Otec a zavazuje ho k tomu jeho Srdce, plné milosrdenství, aby *vcházel k hříšníkům jako host.* Nic mu v tom nemůže zabránit, jen ty sám, tím, že bys před ním zavřel své dveře. Už to, že jsi a žiješ, je výsledek toho, že tě miluje. *Milosrdný a milostivý je Pán, shovívavý a plný lásky a věrný ve svých slibech.*

Budu tě oslavovat, můj Bože, králi, budu velebit tvé jméno po všechny věky!⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 145

Blahořečení Rolanda Riviho

„Zítřejší budeme mít o jednoho kněze méně.“ Těmito cynickými slovy komentovali partyzáni smrt mladého seminaristy Rolanda Riviho v dubnu 1945. Rolando vi bylo právě 14 let a měl být zavražděn „z nenávisti proti víře“. Toužil stát se knězem a misionářem, ale tento sen mu vzala brutalita komunistických partyzánů na konci 2. světové války.

Rolando se narodil 7. ledna 1931 v San Valentino v okrese Castellarano jako druhý ze tří synů rolnické rodiny Roberta a Albertiny Riviových. Byl prý „nejdivočejší ve hrách, ale o to více soustředěný při modlitbě“. Velkým vzorem a učitelem mu byl místní farář v San Valentino, Don Alberto Camellini. Na podzim 1942 vstoupil Rolando do semináře v Marole, ale v roce 1944, po německé okupaci, byl přinucen vrátit se domů, kde pokračoval ve studiu pod vedením svého faráře. I proto a také z úcty ke kněžství a seminaris-

tům stále nosil sutanu. 10. dubna 1945 byl mladý Rivi zajat partyzánskou patrolou. Byl uvězněn ve srubu v blízkém lese. Rodiče dostali jen krátkou zprávu: „Nehleďte ho. My partyzáni jsme ho jen na krátkou dobu vzali s sebou.“ Za čtyři dny bylo Rolandovo tělo objeveno jeho otcem a farářem Donem Albertem v zuboženém stavu: obličej byl posetý modrými fleky, horní část těla vykazovala stopy brutálního mučení a dva průstřely v levém spánku a v oblasti srdce svědčily o příčině smrti. Podle očitého svědka, který promluvil až za několik let, když Rolando viděl, že jeho únosci neznají slitování, a vytušil svůj další osud, žádal je, aby se mohl alespoň naposledy za ně a za svého otce a matku pomodlit. I v této strašné hodině ukázal, že mezi jeho přátele patří Ježíš se svou láskou a milosrdenstvím.

Jeho odvaha hlásit se k Pánu ho stála život. Nosil neustále kleriku a nedal se od-

Rolando Rivi

radit ani svými příbuznými, aby ji z bezpečnostních důvodů kvůli vzrůstající nenávisti partyzánů proti klerikům raději odložil. Rolando na to vždy odpovídal: „Nemohu a nesmím svůj oblek odložit. Nemám strach a nosím ho s hrdostí. Nemohu se skrývat, patříím Pánu.“ I proto mu mučitelé kleriku strhli z těla a vyvěsili ji jako odstrašující válečnou trofej nemilosrdných zastánců ateistické a krvavé ideologie, jejímž cílem je zničení víry v Boha. To se jí však nedaří, o čemž svědčí oslava svatosti mladého Riviho, která započala nejdříve v místě jeho smrti a časem se rozšířila až za hranice Itálie.

Proces blahořečení byl zahájen v roce 1989, kdy mimo jiné padla berlínská zeď. V roce 2001 se rozšířila zpráva o zázraku na přímluvu Rolanda Riviho. Jedno malé dítě v Anglii bylo nevysvětlitelným způsobem uzdraveno z těžké formy leukémie poté, co pod jeho polštář rodiče položili Riviho relikvii. Jednalo se o krev smáčený pramen vlasů, který přivezl rodinný přítel ze San Valentina, kde ho dostal od P. Giovanniho Battisty Colussa, tamního faráře. V roce 2006 byl tento zázrak uznán i církví. Blahořečení Rolanda Riviho proběhlo 5. října 2013. Poté byla urna s jeho ostatky uložena do krypty kostela „Pieve di San Valentino“ do míst pod hlavní oltář, což umožní lepší orientaci pro rostoucí zástup poutníků, kteří chtějí uctít památku tohoto „mučedníka z nenávisti proti víře“.

Zdroj www.rolandorivi.eu
a další internetové servery

Církev je apoštolská – dokončení ze str. 2

naslouchá, je v našem srdci. Ježíš je dnes s námi! Taková je krása církve: přítomnost Ježíše Krista mezi námi. Přemýšlíme vůbec někdy o tom, jak důležitý je dar, který nám dal Kristus, dar církve, kde se s Ním můžeme setkat? Přemýšlíme někdy vůbec o tom, že právě církev nám v průběhu své cesty staletími navzdory těžkostem, problémům, slabostem a našim hříchům předává autentické Kristovo poselství a dává nám jistotu, že to, co věříme, je skutečně to, co nám sdělil Kristus?

Poslední myšlenka. Církev je apoštolská, protože je *poslána nést evangelium do celého světa*. V průběhu staletí církev pokračuje v poslání, které Ježíš světil apoštolům: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,19–20) Toto nám řekl Ježíš, abychom to činili! Zdůrazňuji tento aspekt misionářské dimenze, protože Kristus všechny vybízí, aby šli k druhým, posílá nás a žádá nás, abychom se hnuli a přinášeli radost evangelia. Znovu se

ptejme: Jsme misionáři svým slovem, ale především svým křesťanským životem, svým svědectvím? Anebo jsme křesťany uzavřenými ve svém srdci a ve svých kostelech, křesťany ze sakristie? Křesťany pouhých slov, kteří však žijí jako pohané? Musíme si klást tyto otázky, které nejsou nějakou výčitkou. Také já si to říkám: Jaký jsem křesťan? Je moje svědectví opravdové?

Církev má svoje kořeny v učení apoštolů, autentických svědků Krista, ale hledí do budoucna, má pevné vědomí toho, že byla poslána Ježíšem, že je misionářská a přináší Ježíšovo jméno modlitbou, hlásáním a svědectvím. Církev, která se uzavírá v sobě a v minulosti, církev, která se drží pouze drobných pravidel, určitých zvyklostí a postojů, je církev, která zrazuje svoji identitu. Uzavřená církev zrazuje vlastní identitu! Objevme tedy dnes znovu veškerou krásu a odpovědnost toho, že jsme církví apoštolskou! A pamatujte: apoštolskou církví, protože se modlíme – to je první úkol – a protože hlásáme evangelium svým životem a svými slovy.

Překlad Česká sekce Rádia Vatikán

Jakého tě najdu, takového tě odsoudím...

Roku 1937 se Klára, mladá věřící dívka, dozvídá o náhlém úmrtí své spolupracovnice Anity, která nedávno uzavřela církevní sňatek, ale před rokem s praktikováním náboženství skončila.

Po obdržení té zprávy se Klára hned ráno zúčastnila mše svaté, obětovala za Anitu svaté přijímání a vroucně se za ni modlila. Pozdě večer, když ještě o té smrti rozvažovala a modlila se za duši své přítelkyně, v tu chvíli spatřila Anitu v strašném stavu. Kamarádka jí říkala: „Kláro! Nemodli se za mě! Jsem odsouzená. Nepřicházím z vlastní vůle, ale jenom proto, že mě k tomu Bůh přinutil; nemysli si, že to dělám z přátelství k tobě. My tady už nemilujeme nikoho. Skutečně bych chtěla, abys i ty byla zatracená do toho místa věčného neštěstí, kde jsem já. Ach... Kéž bych se vůbec nikdy nebyla narodila! Ano, nenávídím Boha rozpálená dobrovolně přijatým předsevzetím být od Něj oddělena, rozhodnutím, které jsem učinila v okamžiku smrti a které nikdy nechci zrušit. Rozumíš teď, proč je peklo věčné? Je to proto, že můj odpor a nenávisť k Bohu nikdy neskončí! Musím ještě dodat, že Bůh je k nám milosrdný. Tim, že nám určil předčasnou smrt, znemožnil nám uskutečnění toho všeho zla, jakého bychom byli schopni. To by ještě zvětšilo naše viny i trest. Všichni ti, kteří se páli v pekle, se vůbec nemodlili, nebo se modlili pouze o uspokojení svých žádostí. **Modlitba je prvním krokem směřujícím k Bohu. Zvláště modlitba k té, která je Kristovou Matkou; její jméno tady nikdy nevyslovujeme!** Zbožnost dokáže ďáblovi vyrvat nespočetné množství duší, jejichž hříchy by je nevyhnutelně přivedly do jeho rukou. Když ti to říkám, celá žnu vztekem, protože i když to nechci, i tak jsem nucena mluvit o těch věcech. Modlitba je nejlhčí věc, kterou člověk může na zemi udělat. A vlastně s tou věcí Bůh spojil spásu každého. Nikdy bych nebyla věřila v působení démona. Teď ovšem dosvědčuji, že on má obrovský vliv na osoby, které se nacházejí v takové situaci, v jaké jsem se kdysi nacházela já. Počet lidí viditelně posedlých je neveliký, zato lidí vnitřně zotročených satanem je velmi mnoho. Já sama démona nenávídím, ale nehledě na to se mi líbí, protože

se vás snaží zničit. Nenávídím ho i jeho pomocníky – duchy padlé s ním na počátku věků. Krouží po celé zemi jako hejna much, vy tomu ovšem nevěříte... Svádět vás nemáme my, odsouzení. To mají vyhrazené právě padlí duchové. Abych řekla pravdu, jejich utrpení roste pokaždé, když s sebou na to místo přitahují další duše. Ale čeho není schopna nenávisť! Během pozemského života jsem si postupně, pomalu tvořila vlastního boha. Člověk ochotně věří tomu, co se mu líbí. Celé roky jsem měla pocit spokojenosti se svým »náboženstvím«. Tímto způsobem jsem se těšila ze života. Jedna jediná věc by byla mohla zlomit můj odpor: dlouhé a citelné utrpení. To se ale nestalo. Rozumíš teď, co znamenají slova »Bůh trestá ty, které miluje«?

Mé vzdálení se Bohu spočívalo v následující věci: udělala jsem si bůžka ze svého muže. Taková věc se může plně podařit jen tehdy, když láska spočívá jenom v tělesných prožitcích. Ta egoistická láska dokáže okouzlit, nucovat se a podávat jed. Mé zbožňování osoby X se pro mne stalo životním náboženstvím. Byla to doba, kdy jsem v práci vylévala všechnu svou žluč

na kněze a na vše, co se nějakým způsobem pojilo s církví. V posledním rozhodnutí jsem se vzbouřila proti Bohu.

Oheň pekelný, ujišťuji tě, nespočívá v žáru svědomí. Je to oheň! Přesně tak, jak bylo řečeno: »Jděte ode mne, proklatí, do věčného ohně!« Ano, doslova... Uplynul týden od okamžiku mé smrti – to říkám podle vašeho způsobu počítání – poněvadž podle mého trápení bych mohla klidně říct, že hořím v pekle už deset let! Autohavárie... pronikla mě nesmírná bolest. To byla ovšem maličkost ve srovnání s tím, co pociťuji teď! Potom jsem ztratila vědomí. Najednou, ve chvíli vlastní smrti, jsem se vynořila z mlhy. Spatřila jsem sebe samotnou, ovinutou oslepujícím světlem, ještě na stejném místě, kde leželo mé mrtvé tělo. Bylo to jakoby v divadle, když náhle zhasla všechna světla a opona spadla s velkým hlukem. Následovala nečekaná scéna. V mém případě byla ozářena nesnesitelným světlem: scéna z celého mého života! Má duše se mi ukázala jakoby v zrcadle: všechny milosti, které jsem odmítla od dob svého mládí až do posledního »ne« vůči Bohu. A spatřila jsem sama sebe jako vražedkyni, které před očima během procesu přinášejí mrtvou oběť. Má lítost? Nikdy! Pocit studu? Ani ne. Samozřejmě, že bylo nemožné déle vydržet milující pohled Boha, kterého jsem odmítla definitivně. Nezbylo mi nic jiného než útek. Jako se v útěku vzdalil Kain od mrtvého Ábela, tak i mé duši nezbylo nic jiného než utéct od té strašné podívané. Takový byl můj osobní soud. Neviditelný Soudce pronesl rozsudek: »Pryč ode Mne!« Tehdy má duše, jakoby nasáknutá sírou, padla jako stín do věčných muk...“ (Z knihy *Les Ames du Purgatoire dans la vie des saints*)

Po přečtení toho otřesného svědectví je třeba si uvědomit, že se skutečně týká pravd naší víry: člověku je dána možnost dobrovolně se odsoudit do věčného a nepopsatelného neštěstí skrze stejně tak dobrovolné a vědomé odmítnutí věčného štěstí, kterým je Bůh. Ve chvíli přejití z tohoto světa na věčnost padne poslední

Taddeo di Bartolo (1362-1422):
Peklo (detail)

► a neodvratné rozhodnutí. Každý sám bude rozhodovat na základě toho, kým je, kým se stal v průběhu svého života. Už nyní v sobě nosíme schopnost rozhodnout se pro Lásku nebo proti Ni. Svatá Kateřina Janovská (1447–1510), skutečná apoštolka milosrdné lásky, nám o tom říká: „Na konci pozemského života duše zůstane setrvávat navždy v dobru nebo ve zlu, které si zvolila podle slov »Jakého tě najdu«, což znamená: v hodině smrti s vůlí zaměřenou ke hříchu nebo k lítosti, »takového tě odsoudím«. (Traktát o očistci, IV)

Pohlédnutí na smrt z vyšší perspektivy okamžitě ukazuje škodlivost hříchu. V každém hříchu je obsažen pokus o nalezení vlastního dobra a štěstí na cestě směřující proti největšímu přikázání – lásce k Bohu a k bližnímu (všechna další přikázání jsou v něm obsažena).

Objevení šťastného světa mimo Boha se zdá být fascinujícím, nekonečným příběhem, který neustává vzněcovat a zavádět do stále hlubších tajemství. Pokušení ukazuje klamnou atraktivnost hříchu, která dokonale ovládá nám srozumitelný jazyk promlouvající přímo do našich představ a citů. Pokušitel je dokonalým expertem ve věcech psychologie člověka, zná ji neporovnatelně lépe než nejlepší odborníci z tohoto oboru na zemi. V poslušném směřování za hlasem pokušení se nám zlo ukazuje jako vytoužené dobro slibující okamžité uspokojení. Člověk buduje svůj vlastní, šťastný svět, kde se chce za každou cenu cítit dobře. Ve chvíli smrti se pouta té egoistické lásky ustrnou, stanou se zrušitelnými a celá tragédie této skutečnosti se projeví v tom, že vlastně znemožní otevření se jedině Lásce, která je tak jiná než tamta láska, je tak veliká a horoucí, až k nevydržení. Nezbuďte než Ji navěky odmítnout...

Lidská moudrost vyjadřuje určité vědomosti při pohledu na život s myšlenkou na smrt a na věčnost. Je tu obsažena skutečná metoda boje proti hříchu a peklu. V naší době se smrt stala „pouhou scénou“ tak běžnou, jakoby zbanalizovanou (nepochybnou „zásluhu“ na tom mají masmédiá). Pouze satanovi při posledním rozhodnutí člověka může záležet na zvráceném oloupení smrti o její majestát a neobyčejný význam.

Snažme se zamyslet nad jeho skrytým úmyslem: zbanalizování smrti neodklad-

KURZ MAMINKOVSKÝCH KOMPETENCÍ • 5. 11. 2013

Zveme maminky s dětmi na rodičovské dovolené na kurz, který napomáhá maminkám poznat kvality, které je třeba rozvíjet u dětí, aby mohly jednou prožít kvalitní a spokojený život. Interaktivní metodou se můžete naučit tyto kompetence a příjemně strávit čas ve společnosti jiných maminek.

PŘÍPRAVA NA PŘÍCHOD MIMINKA • 6. 11. – 18. 12. 2013

Rodičovství je dlouhá cesta. Na jejím začátku stojí láska muže a ženy a malý človíček, který se v očekávání chystá přijít na náš svět. Jak se připravit na tuto radostnou událost a její první úskalí? Společně se o to můžeme pokusit během sedmi setkání. Je možné se také přihlásit na jednotlivé workshopy: Příprava k porodu s praktickým nácvikem, Praktická příprava ke kojení a Poprvé s miminkem.

SEXUALITA A JAK O NÍ S DĚTMI HOVOŘIT • 7. 11. 2013

Program pro rodiče dětí předškolního a mladšího školního věku. Mluvíme se svými dětmi o všem, co potřebují vědět. Na rodičích záleží, jak bude jejich dítě spokojeno se svým tělem, jak bude přistupovat ke své sexualitě a k druhým lidem. Dozvíte se, jak odpovídat na zvědavé otázky i jak postupovat, když dítě žádné intimní otázky nemá.

JSEM JEDINEČNÁ A JEDINEČNÁ CHCI ZŮSTAT •

14. 11. 2013

Interaktivní setkání pro dívky ve věku 12–16 let. Pro mladou dívku je velmi důležité, aby objevila svou jedinečnost, uvědomila si, co všechno jí může narušit, aby mohla začít na sobě pracovat.

ANTIKONCEPCE A KOJENÍ • 15. 11. 2013

Vzdělávací akreditovaný seminář je určen pro dětské a zdravotní sestry, porodní asistentky, laktační porad-

kyňe, doly a ostatní zdravotnické pracovníky v systému péče o matku a dítě. Lékaři jsou vítáni.

PŘEDPORODNÍ KURZ PRO MAMINKY, KTERÉ JIŽ RODILY

Jste maminkou jednoho či více dětí, a tak nemáte dostatek času na to, abyste v tomto těhotenství mohly navštěvovat delší předporodní kurz, a přesto byste se rády dozvěděly více o tom, jak probíhá fyziologický porod a co můžete pro normální průběh porodu udělat? Připravili jsme speciálně pro Vás kurz předporodní přípravy na jeden večer.

ODVAHA ŽÍT ZDRAVĚ • 21. 11. 2013

Diskusní setkání, na kterém se můžete dovědět, co je možné udělat pro své zdraví v souladu s nejnovějšími poznatky. Nejedná se pouze o výživu, ale o povídání o péči o tělo, prožívání radosti ze svého těla. Nabízíme Vám naše řešení otázky bolestivé, nebo nepravdivé menstruace, premenstruačního syndromu, léčby cyst a dalších gynekologických problémů.

NEPLODNOST – PŘÍČINY, ŘEŠENÍ • 23. 11. 2013

Kurz pro páry, které touží po miminku, chtějí znát dosavadní příčiny neplodnosti a aktivně na sobě pracovat. Mají možnost využít vynikajících zkušeností s metodou NAPROHELP, která je velmi úspěšná, ekologická a bez zdravotně nebezpečných zásahů a eticky sporných způsobů.

KDYŽ DCERA DOSPÍVÁ • Čtvrtek 28. 11. 2013

v 16.30–18.00 hod.

Rádi byste více porozuměli své dospívající dceři a jejím těžkostem? Chtěli byste posílit Váš vzájemný vztah i v této životní etapě Vaší dcery? Přijďte na přednášku o tom, co dívky v době dospívání prožívají a s jakými problémy dospívání se v poradně pro ženy a dívky často setkáváme.

Více informací o programech a přihlášky na www.cenap.cz.

ně vede ke zbanalizování života a následně i veškerého zla. Děbloví jde nejvíc ze všeho o to, aby si člověk zamiloval svůj hřích, ztotožnil se s ním, cítil se s ním co nejlépe, nespátroval v něm nic špatného beze stínu znepokojení a lítosti. Proto popírá smrt. Jeho poslední úspěch spočívá v úplném ochromení člověka vůči Lásce, se kterou se potká v tu nejvýznamnější a neopakovatelnou chvíli – na prahu věčnosti. Záleží na našem současném životě, co na nás bude za tím prahem čekat: nebe, očistec – který je bolestnou cestou do nebe, nebo peklo. Svatá Kateřina se obrací ke křesťanům s hořkým napomenutím: „Hleďte záchranu v naději na nekonečné Boží milosrdenství, které chvalte bez ustání, protože nevidíte, že se ten váš odpor proti té nejvyšší Dobrotě stane vašim obviněním.“ (Traktát o očistci, XV) Vyznávání tohoto protivní se Kristu při zpovědi je dokonalým způsobem, jak zakoušet už dnes jeho milosrdenství, a krokem směrem do nebe. Nenávist k vlastnímu hříchu, dokonce i k tomu nejmenšímu, to má být naše neustálé cvičení srdce ve

svobodě, aby se ve chvíli smrti dokázalo nerozdělené utéct k Milovanému!

V Katechismu katolické církve pak čteme: „Nemůžeme být spojeni s Bohem, jestliže se svobodně nerozhodneme milovat ho. Avšak nemůžeme milovat Boha, jestliže těžce hřešíme proti němu, proti svému bližnímu a proti sobě samým: »Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá v sobě trvalý a věčný život.« (1 Jan 3,14–15) Náš Pán nás upozorňuje, že budeme od něho odděleni, jestliže nepřispějeme na pomoc chudým a maličkým v jejich nouzi: jsou totiž jeho bratry. Zemřít ve smrtelném hříchu, aniž by byl smyt lítostí, a nepřijmout milosrdnou Boží lásku, to znamená zůstat navždy odděleni od Boha v důsledku našeho svobodného rozhodnutí. A tento stav konečného sebevyloučení ze společenství s Bohem a s blaženými je označován slovem »peklo.« (KKC 1033)

*Z Milujcie się! 5/2012
přeložila -vv-*

Proroctví P. Païssiose, ortodoxního mnicha z hory Athos

P. Jules Baghdassarian opustil tento svět v listopadu 2012 v syrském Aleppu.

Před svojí smrtí prosil důrazně Jeana Clauda Antakliho, aby přeložil proroctví jednoho z poustevníků z hory Athos a uveřejnil je v listu Maria heute. Jméno tohoto poustevníka je otec Païssios (1924–1994).

Pater Jules nezemřel v listopadu 2012 v přestřelce, ale večer jednoho velmi namáhavého dne ho skolil silný záchvat mrtvice. Když jsme si v pondělí předtím telefonovali, byl jsem překvapen jeho nezvučným a unaveným hlasem. Prosil mě o zvláštní materiální pomoc: „Jedna mladá maminka pěti dětí musí být naléhavě operována. Je bez peněz a kvůli válce, která se v Sýrii rychle šíří, nemůže nikdo z okolí přispět na nemocniční výdaje. Mohl bys pomoci?“

Příštího večera jsem mu zavolal: „Můžeš tu paní dovézt do nemocnice, všechno je připraveno!“ Našel jsem znovu svého přítele, jeho dobrotivý hlas s přátelským zvukem, navzdory katastrofě, kterou prožívá toto město zpuštěné válkou.

Nepřetržitý proud uprchlíků, žen, dětí, starců vyvolal potřebu zabrat budovy, jako jsou školy, kostely, polikliniky. Už po mnoho měsíců organizovaly všechny farnosti „polévky pro lid“.

Když jsme se vzájemně loučili, ptal jsem se ho, jak bylo zvykem: „Potřebuješ ještě něco?“ Připomenul mi, že v červenci 2012, kdy jsem se svojí ženou opouštěl Aleppo, mi předal svědectví Otce Païssiose, jednoho z největších asketů 20. století, žijícího na svaté hoře Athos. Tento mnich je proslavený ve dvaceti ortodoxních kláštorech, které tam byly vybudovány od 10. století.

Recký originál jeho proroctví byl přeložen do ruštiny a arabštiny. P. Jules důrazně prosil, abych je přeložil do francouzštiny a aby je mohl uveřejnit list *Maria heute*. Můj slib byl posledním slovem s ním a dnes plním tento slib...

Svatá hora

Mnišská republika na hoře Athos leží na jednom hornatém makedonském poloostrově v Řecku. Má autonomní statut, jenž byl potvrzen smlouvou z Lausanne roku 1923 jako mezinárodní právo, a je částí Světového dědictví UNESCO.

Území bylo darováno císařem Konstantinem VI. mnichům, kteří tam spojili poustevnický (eremitní) a cenobitský život dohromady.

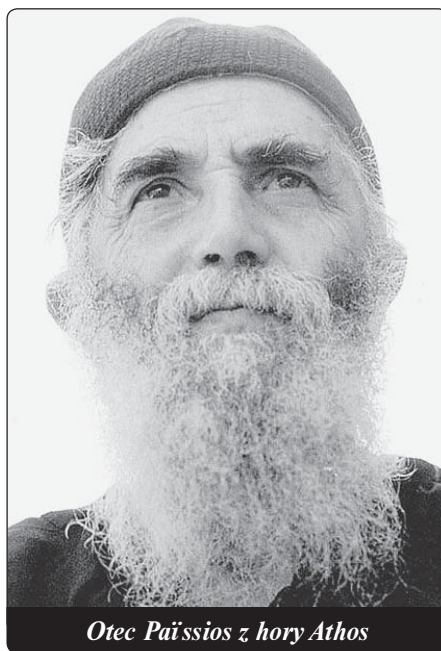
Tam prorochoval pokorný Otec Païssios (1924–1994) a pokoušel se zachovat duchovní vyrovnanost ke všem událostem tohoto světa, které se ukazovaly stále více nepřátelské vzhledem ke spáse světa.

Otec Païssios ohlásil nesmyslné války, jakož i bezvýhodnou uličku, v níž se nachází schengenská Evropa; Spojené státy, které jsou přímo posedlé bezpečnostním smýšlením; ruské společenství států, sklouzávání našeho světa do skandálů...

Volal hlasitě a silně: „Dnes probíhá válka, svatá válka. Když metropolitě mlčí, kdopak potom promluví?“ A dodal k tomu: „Co mě mate, je ten klid, který vládne, tváří in tvář tomu, co se děje. Dosud ještě nerozumíme přesně tomu, co se tu rýsuje, a do své smrti nebudu vědět východisko z této tolik komplikované situace!“

Jedno je jisté: Osud světa spočívá v hrstce lidí a Bůh je nepřestává vyzývat.

Modlitba srdcí, která jsou v nouzi, může ruku Boží přemoci.

Otec Païssios z hory Athos

Události, které zažijeme, spiknutí, bomby, popel, zemětřesení, zatemní náš horizont a možná potřebujeme důkladnou bouři, aby smetla všechny tyto kalamity.

Situace může vzbuzovat hrůzu, protože se budou pokoušet postavit mezi námi babylonskou věž.

Přesto vám říkám: Nemějte strach, vždyť Bůh bydlí i dále v srdcích některých křesťanů, v lidu modlitby, který odolá.

Já jsem radostný a doufající, protože náš dobro přející Bůh znovu všechno urovná.

Lidstvo projde bouřemi, aniž by bylo zničeno. Musíme se bát té bouře, která se ukazuje? Ano, ale my nezahyneme. V srdci každého člověka je skryta tajemná síla, která se ukáže tehdy, až bude potřeba. A Bůh je jediným soudcem nad každým člověkem způsobem odpovídajícím jeho zásluhám.

Dnes se lidé pokoušejí zničit základy víry, čímž ve skrytu a jízlivě odlamují kamínek za kamínkem, to, co dělá „cement“ (pojivo) naší víry. A my všichni jsme zodpovědní za toto ničení. Nejenom ti, kteří víru bezpodmínečně chtějí zničit.

Vidíme a prožíváme toto oslabování, a jaké úsilí vyvíjeme, abychom víru opět posílili?

Církev se stala podivuhodnou, zvláště v osobě kněze. Dnes se mnozí snaží, aby všechno zvrátili – rodinu, mládež a církev. Je těžké vyčítat státu nebo nějaké národnosti, jejíž zákony pohrdají zákony Božími.

Slyšel jsem kněze říkat: „Nemíchejme se do toho, to není naše věc.“ Když modlitbou dosáhli dokonalé duševní rovnováhy, políbil bych jim nohy.

Ale to nemohu udělat, protože oni žijí raději v lhostejnosti a v přepychu.

Lhostejnost není pro laiky přijatelná, a to platí mnohem více o kléru: „Proklet buď, kdo koná Hospodinovo dílo nespolehlivě!“ (Jer 48,10) ▶

► Dnes probíhá svatá válka a mým úkolem je, abych stál v přední linii, proti marxistům, svobodným zednářům, satanistům a sektám!

Co vidím z toho, co nás čeká, mě zraňuje tolik, že cítím hořkost lidské bolesti ve svých ústech.

Pomocí Ducha bude zkouška překonána a bouří bude všechno to, co je na břehu nepotřebné, odstraněno. Mnozí dostanou potom svoji mzdu, zatímco ostatní budou muset vyrovnat svoje dluhy.

O mlčení církve

Nacházíme se v říši vlažnosti! Existuje jenom málo odvážných lidí, protože jsme zkažení. Jak nás bude Bůh dále snášet? Dnešní generace je generací lhostejnosti. Protože už nejsou žádní bojovníci, spokojí se většina s tím, že pořádku slavnostní přehlídky. Hanebnosti a rouhání se Bohu jsou v televizi dovoleny. Církve je potichu a nekárá rouhače. Na co čeká, kdy to (konečně) udělá?

Musí se to udělat, aniž bychom čekali na to, až někdo jiný vyhodí hada z hnízda, abychom mohli žít v míru.

Kvůli své lhostejnosti zůstávají zticha! Ještě horší je, že dokonce ti, kteří ještě mají zbytek víry, se uvnitř ptají: „Mohu opravdu něco dělat, abych změnil situaci?“

Dosvědčujeme statečně svoji víru, protože když dále zůstaneme potichu, budeme muset dát odpověď na konci. Je úkolem každého, aby se pozvedl a vykonal v těchto obtížných dnech to, co je v jeho silách, a ponechal Bohu to, co je v jeho moci. Tímto způsobem dosáhneme klidného svědomí. Když nebudeme klást odpor, povstanou z hrobu naši předkové, kteří toho tolik vykonalí pro svoji vlast!

Co děláme pro ně – my křesťané, kteří svoji víru nedosvědčujeme, zlému se neprotivíme a působení těch, kteří nás chtějí zničit, nečiníme přítrž?

Když církev ustrne ve svém mlčení, aby zabránila střetu s našimi vládnoucími, když metropolitě mlčí a když mniši jsou zticha, kdo se pak chopí slova?

Vlažnost kléru posiluje lenost. Kněží raději nebijí na poplach, aby ve svém okolí nenarazili. Nemá se mluvit o válce, ani o apokalypse, ani o smrti, na kterou se má každý připravovat.

Někteří ochraňují s přátelskou falešnou zbožností bludaře a jejich bláznivé

Otec Païssios z hor Athos

představy, aby tak ukázali svoji toleranci. Lidé jsou ochabli, bez „kvasu“!

Kdo má raději svůj komfort, ten pohrdne zbožností. Být duchovně mírný je jedna věc, jiná věc je být nedbalý.

Někteří předhazují, že být křesťanem, znamená být veselý a klidný. Ale jsou to křesťané... nebo jsou jenom jednoduše veselí, klidní a lhostejní?

Jejich radost je povrchní radost. Kdo žije světsky, nemůže být duchovním člověkem, protože duchovní člověk roste v bolesti.

Jinými slovy: Trpí vším, co se okolo něho děje. Podílí se na bolesti lidí a Bůh ho zahaluje na základě tohoto utrpení, které sdílí, svým soucitem.

Dnes je cílem pro nás žít jako pravověrný, a ne pravověrně mluvit nebo psát.

Kazatel, který nevede hluboký život, se nedotkne jediného srdce a lidé se nezmění. Každý ví, že je lehké jako pravověrný smýšlet, ale pravověrně žít vyžaduje velké úsilí.

Bůh toleruje, co se děje. Ale když se jedná o vašeho bližního, který je napadán ve své pověsti svatosti, pak je váš hněv správný.

Je nevhodné upadat do hněvu, když vás někdo napadne, ale je přímo povinnost rozhněvat se, když jde o obranu důležitých duchovních otázek, když jde o naši svatou víru. Kdo se postaví na odpor rouhačům, ten brání svého bližního a myslí na něho s láskou.

To zlo je v nás, a když nemáme lásku, nemůžeme cítit, že každý je naším bratrem, protože pak vidíme jenom jeho stinné stránky. „Pohoršení sice musejí přicházet, ale běda tomu člověku, skrze kterého pohoršení přichází.“ (Mt 18,7) To znamená, že nemáme stavět na oči mravní slabosti našich bratří, protože tím dáváme určitým způsobem do rukou zbraně nepřátelům církve. A tím se také podryvá víra slabých.

Jestliže chcete pomoci církvi, pak se spíše pokoušejte napravovat sami sebe než druhé. Když se sami napravujete, napravujete tím část bytí, a kdyby to dělal každý, byla by církev dokonalá. Dnes se zabývají lidé vším možným, protože je velmi lehké dělat jiným apoštola morálky, ale sám se zlepšovat vyžaduje námahu.

Pravda, která se zvěstuje bez schopnosti úsudku a rozumu, může být kriminální. A kdo se sám uvádí jako majitel pravdy, dopouští se zločinu proti sobě samému a proti jiným, protože jeho upřímnosti chybí empatie.

Křesťan není fanatický, když má v srdci lásku.

Zbožnost a vašeň pro dobro jsou chvalyhodné, ale rozlišování duchů a osobní (duchovní) růst chrání před fanatismem, tímto průvodcem falešné zbožnosti.

Být bdělý a zdrženlivý je nezbytné. Musíme všechno konat z lásky k Bohu.

Když hledáme uznání ostatních, musíme se chránit toho, abychom z toho neměli nějakou osobní výhodu.

Naše epocha žije v senzacích a v hlučnu. Duchovní život není hlučný. Musíme být Bohem osvíceni, aby se od nás vzdálila tma a zmatek.

Byla doba, kdy nám Duch Svatý osvěcoval cestu, ale dnes už nevidí žádný důvod, proč by se nám měl věnovat.

Čekají na nás těžké roky a babylonská věž ze Starého zákona se nám zdá nevinna ve srovnání s tím, co nás čeká. Pečeť antikrista se stane skutečností. Je opravdu možné, že prožijete mnohé z toho, co je popsáno v knize tajemného zjevení.

Situace je hrozná a nacházíme se v době odpadu od víry. Čtete 2 Sol 2,3-4: „Nedejte se žádným způsobem od nikoho oklamat. Napřed totiž musí nastat odpad a objevit se člověk skrz naskrz hříšný, propadlý záhubě, protivník, který se povyšuje nade všechno, co nese jméno Boží nebo čemu se vzdává náboženská úcta. Posadí se dokonce v Božím chrámě a bude se prohlašovat za Boha.“

K tomuto bodu jsme dospěli. Svět se změnil v blázninec. Vládne mnoho zmatků. Vlády jednají s nesvědomitostí a my stojíme před nepředvídatelnými událostmi, které budou následovat rychle po sobě, svobodné zednářství, trhy, organizace mezinárodního obchodu, světovláda a vytvoření prefabrikovaného univerzálního

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

ního náboženství. Toto všechno se vynoří a bude mít podíl na ďábelském plánu.

Křesťané ve světě jsou a budou pronásledováni, jak je předpovězeno pro konec časů. Písmo svaté nám říká, že dokonce vyvolení budou oklamáni a svedeni. Prozřetelnost mi řekla, že antikrist si chce podmanit svět a přitom nasadí něco, co je popsáno v tajemném Zjevení: „Nutí také všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby si nechali udělat na pravou ruku nebo na čelo znamení, takže nikdo nemůže nic kupovat anebo prodávat, kdo nemá jako znamení jméno té šelmy nebo číslo, které v součtu dává její jméno... Je to číslo jednoho člověka: jeho číslo je 666.“ (Zj 13,16-18)

To je ve vztahu s tím, co je uvedeno v knize Královské nebo ve 2. knize Kronik ke cti Šalomouna, který převyšoval všechny krále světa bohatstvím a který od národů, jež si válkou podrobil, dostával roční daně ve výši 666 talentů zlata.

Jinými slovy: 666 se stalo číslem mamonu. Aramejský pojem označuje bohatství, které zosobňuje peníze a zotročuje svět.

Ortodoxní se proti tomu staví na odpor. My nechceme ani diktaturu, ani antikrista. Přijdou těžké okamžiky, kdy ti, kteří nepřijmou „znamení“, budou vyloučeni.

„Přijměte to a nebudete mít žádné problémy!“ budou vám říkat.

Budou někteří přijímat „znamení“, aniž by o tom věděli? Ne, když to někdo neví, je to v tom, že nemá zájem to vědět, a je v nebezpečí, že ztratí božskou milost.

Když kněz ponoří dítě do křestní vody, přijímá dítě Ducha Svatého, aniž by vědělo, ale přesto nasákně Boží milost do dítěte a zůstane v něm.

Někteří lidé se ptají, jakou moc má Bůh v nás a co mohou dělat sami. Tak zvaní moderní kněží ošetřují svoje ovečky jako děti, aby nebyli obtěžováni jejich otázkami. Říkají: „To, co se dnes děje, nemá žádný význam, nebojte se, rozhodující je, že máte v srdci víru.“

Kárají vás: „Otázky na tajemné zjevení a na to, co v současnosti prožíváme, zasévají jenom neklid do našeho ducha.“

Musíte se vlastně povzbudit, abyste žili duchovně a přiblížili se ke Kristu, který odnímá všechny strachy. Měli byste se připravit na přicházející zkoušky. Poznat pravdu přivádí k zamyšlení a vy-

Pokud jde o dobu, kdy přijde náš Pán Ježíš Kristus a kdy se my u něho shromáždíme, prosíme vás: nenechte si tak snadno poplést hlavu, či se dokonce polekat nějakým proroctvím nebo listem prý od nás poslaným, jako by ten den Páně měl už nastat.

Evangelium - Lk 19,1-10

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malý postavou. Běžel napřed a vylezl na

fikovník, aby Ježíše viděl, protože tudy měl procházet. Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal. Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámův. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“

vádí člověka z jeho lenosti. Když se člověk začne modlit a bude bdělý, znamená to, že neupadne do pastí, která se na něho chystá.

Nuž, co dnes vidíme? Ti, kteří vykládají Písmo svaté, upravují proroctví podle své chuti. Bylo by třeba dát přednost tomu, aby projevíli své obavy, aby pomohli křesťanům starat se o svoji spásu.

Bud'te připraveni

Svět ztratil vládu nad událostmi. Smysl oběti, důstojnosti a radosti, kterou oběť vyvolává, upadl do zapomnění. Tak se stalo, že člověk myslí jenom sám na sebe. Tady má svůj původ životní neštěstí.

Když člověk sdílí utrpení jiných, pak zapomene na sebe sama kvůli jiným. Pak dostane Boží milost a dějí se divy.

Člověk je jako v kotli s vařící vodou, to potřebuje smělost a odvahu. Člověk musí být bdělý a nenechat se překvapit, aby byl schopen přestat zkoušky, které nás čekají.

V těchto obtížných dobách se nesmíme spokojit s tím, být jenom jednoduše připraven, musíme být třikrát připraveni.

Nezařizujte se komfortně ve svém klidném životě: „Bud'te připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenaděje.“ (Mt 24,44)

O strašidlu smrti

Vidím něco, co se se strachem připravuje a co se stále odsouvá... Kdo zpomalí, co se má stát? Kdo nám zajistí tento odklad? Je to Bůh, aby nás předem připravil?

Tak dlouho víme, co nás čeká; musíme zachovávat bratrskou lásku, zdroj pravé síly...

Zkouška smrti působí jenom zesílení milosrdenství Božího, zvláště pro ty, kteří se heroicky obětují, aby bránili druhé, protože následovat Krista znamená připravenost vydávat svůj život za ty, které milujeme. To je cena, abychom dostali přístup k věčnému životu.

Všechny tyto intriky povedou k jednotě křesťanů. Ne k takové jednotě, v jakou doufají mnozí, nýbrž podle pravého proroctví: „Jedno stádo a jeden pastýř.“

Tváří v tvář těmto událostem nemáme propadat strachu, protože Bůh, který nás zná, chce, abychom byli klidní a odevzdání, abychom používali svůj rozum a dále se modlili za to, co má přijít.

* * *

Otec Païssios, tento asketa 20. století z hory Athos, zemřel v roce 1994 a podle překladu jeho proroctví, který byl tak svědomitě proveden, rozumím lépe, proč P. Jules tak naléhavě chtěl, aby bylo uveřejněno v *Maria heute*.

Pokračování proroctví, které prochází celým průběhem dějin myšlenkami a náboženskými přesvědčeními až do dnešních dnů, je odpovědí na zjevení, které otevírá cestu novým existenčním perspektivám.

Prorok je více než věstec, jak ho vidíme v biblickém proroctví. On je především „ten, který mluví ve jménu Božím“.

On je tím, který ve vši jasnosti vidí budoucnost a také z toho vyplývající důsledky a ideální rozhodnutí ve smyslu Božím. On je tedy především duchovním vůdcem.

Z *Maria heute* 9/2013
přeložil -mp-

„Byl jsem gangsterem“

John Pridmore, 207 cm vysoký, 140 kg těžký, 42 let starý, vypráví v anglických školách a univerzitách o své minulosti, především ale vydává svědectví o svém obrácení a životě s Ježíšem Kristem...

Devět londýnských nočních klubů zásoboval drogami, nosil šaty šité na míru, vydělával 7400 a 8900 euro za týden, vlastnil dva mercedesy, žil ve velkém apartmá v centru Londýna. „Vlastně jsem měl všechno, a přesto jsem neměl nic – až do dne, kdy mě potkal Kristus...“

John se narodil v roce 1964 v Salvation Army Hospital v Hackney, v jednom okrese na severozápad od Londýna. Jeho matka, katolička, vypomáhala tu a tam, a jeho otec, vyrostlý v anglikánské církvi, je policista. Prožil normální šťastné dětství... V 11 letech ale všechno vzalo za své. Rodiče mu řekli, že se musí rozhodnout, s kým chce napříště žít: „Z dnešního pohledu jsem se tenkrát nevědomě rozhodl nikoho už nemilovat, abych nemohl být nikdy zraněný, tak jako se to stalo onoho večera...“

Matka se dostala kvůli depresi do nemocnice („jednou mě odstrčila a řekla, že jsem ďáblovo dítě“) a John se objevil nuceně u otce, který ho s rostoucí záští „obviňoval z odchodu mámy“.

Jeho chování ve škole se změnilo. (...) Stal se útočným, docházelo pravidelně ke rvačkám, začal bezdůvodně krást věci, které vůbec nepotřeboval, jenom tak, z legrace. Policie ho chytila. V 15 letech putoval na tři měsíce do vězení pro mladistvé. Tak upadl John do pochybného prostředí, stal se hlídačem u vstupu do londýnských lokálů a členem sítě prodávačů drog. Jeho image zlého chlapce ho dělala atraktivním u ženského pohlaví.

Měl dvě až tři přítelkyně současně. „Při tom všem jsem cítil velkou prázdnotu, kterou jsem se snažil vyplnit drogami, alkoholem a sexem.“

Jednoho dne došlo v hospodě ke sporu s Murphym, jedním malým dealerem. John byl zraněn, hlavně ale ve své pýše. Murphy zmizel. „Dva týdny jsem ho hledal, šířaný touhou po pomstě.“ Konečně přišel na Murphyho stopu. Před školou, z níž Murphy odváděl svého syna, zastavil John uprostřed ulice automobil, zavalil Murphyho údery, držel ho pevně a udeřil jeho hlavou o asfalt. Ostatní rodiče křičeli: „On ho zabije!“ John se zvedl, rozloučil se s ním kopancem do žeber a křičel: „Příště tě zabiju!“ Obr nastoupil do svého auta a nechal muže ležet na zemi, zaspíněného od krve, skoro mrtvého.

„Přišel jsem domů, nebylo ani stopy po nějakém zadostiučinění... Naopak, pozoruhodná prázdnota.“ (...) V následujících dnech mu táhly kolem obrazy z jeho života, s kým se pral, ženy, se kterými spal. (...) Deprimovaný bilancoval: Celý jeho život – jeden jediný neúspěch.

Ve 21 hodin onoho večera se gangster díval na televizi. „Náhle jsem uslyšel něco jako hlas, který mi připomínal moje nejhorší činy.“ V domnění, že to vychází z televizoru, vypnul jsem jej. Ale ten hlas neumkl, hlas jeho svědomí, hlas Boží.

Nejdříve si myslel, že je to ďábel, který ho chce odnést do pekla. Ve své panice klekl na kolena, volal se slzami v očích: „Dej mi ještě jednu naději!“

A později už neměl žádný strach. „Cítil jsem, jako by se na má záda položily ruce, abych se postavil. Tu jsem věděl: Bůh existuje – a On mě miluje!“

John musí tuto mystickou zkušenost určitě někomu povyprávět. Ještě té noci zajel ke své matce a sdělil jí, že podle svého mínění se setkal s Bohem. „V této noci mi moje matka vyprávěla, že se od mého narození za mě modlila. A přede dvěma týdny prosila Pána: »Vezmi si mého syna. Jestli musí zemřít, tak ať zemře. Ale pomoz, aby sobě a jiným už nepůsobil nic zlého.«“

(...) Pomalu John znovu procítá k životu. Rozvázal svá spojení s podzemím a vzal za základ svého obrácení novou víru v Ježíše Krista. „Modli se za mne, Johnne, abych

Ho také jednou potkal,“ řekl na to jeden z jeho ex-kumpánů. Samozřejmě, že jeho staré sklony nezmizely ze dne na den. Na ulici, v autě stále ještě cítí, jak v něm roste zuřivost. Doma vypovídá smlouvu s kabelovou televizí, aby unikl pokušení dívat se na pornofilmy. A kouřit přestal teprve před třemi lety...

Žije ze dne na den a z prozíravosti se všeho vzdává a vydává se na cestu: přes Irsko do Skotska, z Medžugorje do Svaté země, s mezipřistáním v New Yorku. Pod dojmem františkánů v Bronxu se k nim roku 1998 přidává v domnění, že ho Bůh povolal k tomu, aby s nimi žil uprostřed chudých. Po noviciátu mu ale řádový představený dává na vědomí, že tady není jeho místo. Po návratu domů vede kurzy obrácení pro mládež. Tam potkává Nialla, jednoho chuligána, který zažil podobné obrácení jako on. (...)

John, Niall, Matthew, James, Will, Catherine a Breda. Ti dnes tvoří „St. Patricks Community“. Každý měsíc vydávají po tři týdny svědectví o podivuhodných činech, které Bůh způsobil v jejich životech.

*Výťah z Famille Chrétienne z 27. 1. 2007
Z VISION 2000 - 3/2013 přeložil -mp-*

Bez liturgie není možná nová evangelizace

Během říjnové návštěvy Slovenska španělský kardinál Antonio Cañizares, prefekt Kongregace pro Boží kult a disciplínu svátostí, řekl, že liturgie je centrem života církve. Pokud nemáme v srdci liturgii, nejsme schopni dělat novou evangelizaci. A prohlásil: „Aktivní účast na litur-

gii neznamená provádět úkony, ale umět vstoupit do tajemství. Pokud bychom to zúžili jen na nějakou činnost, tak nepochopíme ono velké tajemství a milosrdenství, které nám Bůh dává. Naši odpovědi je pak uctívání Boha, který k nám přichází skrze liturgii.“

Kázání o „služebníku dobrém a věrném“ (Mt 25,21)

Ve svatém evangeliu čteme, že náš Pán řekl: „Správně, služebníkovi dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.“ (Mt 25,21)

Náš Pán řekl v jiném evangeliu jednomu mladíkovi, který ho oslovil a pojmenoval „dobrý“: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh.“ (Mk 10,18) A to je jistě také pravda. Všechno stvoření, pokud stojí samo o sobě, není dobré. Nic není dobré než Bůh sám. Odporuje si Bůh svými vlastními slovy? Ne, vůbec ne. Teď dávejte pozor na moje slova!

Pokud si člověk odříká kvůli Bohu a je sjednocen s Bohem, pak je sám více Bohem než tvorem. Když se člověk sám od sebe úplně oprostí kvůli Bohu a nepatří nikomu více než Bohu samému a nežije pro nic jiného než jediné pro Boha, pak je opravdu stejný milostí, a Bůh sám od sebe nerozeznává žádný rozdíl mezi sebou a tímto člověkem.

Teď jsem ale řekl „milostí“. Neboť tu je na jedné straně Bůh a na druhé straně tento člověk, a tak jako je Bůh dobrý ze své přirozenosti, tak je tento člověk dobrý milostí. Protože Boží život a jeho existence jsou úplně v tomto člověku. Proto nazval tohoto člověka „dobrým“, a to má na mysli to slovo, které řekl náš Pán – „dobrý služebník“. Protože tento služebník je dobrý před Bohem jen tou dobrotou, že je dobrý v Bohu. Řekl jsem už častěji, že Boží život a jeho bytí jsou také v nějakém kameni nebo v kousku dřeva a v jiných stvořených věcech, které přesto nejsou blažené. V tomto služebníkovi je přece Bůh jiným způsobem, čímž je on blažený a dobrý, protože Bůh je v něm s radostí a žije v něm a s ním radostně a poznává se v něm jako v sobě samém. Proto je tento služebník blažený a dobrý. Proto říká náš Pán: „Vejdí, dobrý, věrný služebníku, do radosti svého Pána! Protože jsi byl věrný v malém, chci tě ustanovit správcem všeho svého majetku.“

Teď jsem řekl něco o dobrotě služebníka: Proč vlastně je tento služebník dobrý. Teď vám chci říci něco o jeho věrnosti, protože náš Pán říká: „Dobrý, věrný služebníku!“

Nuže, všimněme si, co je to „malé“, ve kterém byl tento služebník věrný. Všechno, co Bůh stvořil na nebi a na zemi, co není samo o sobě, to je před ním malé. Jak to s tím je, to vám chci sdělit.

Bůh postavil tohoto služebníka mezi čas a věčnost. Nepatřil k žádnému z obou, nýbrž byl svobodný v rozumu a vůli a také vůči všem věcem. Svým rozumem překračoval všechny věci, které Bůh stvořil. Svoji vůli se oprostil ode všech věcí a od sebe samého a ode všeho stvořeného, co není Bůh sám. Svým rozumem je pozvedl a vzdal za to Bohu chválu a čest a odpovéděl Bohu v jeho nevyzkoumatelné podstatě a také sám sobě, že je stvořený. Tím se oprostil sám ode všech věcí, takže se ani sám sebe ani žádné stvořené věci svou stvořenou vůlí nikdy nedotkl. Skutečně! Kdo by byl takovým způsobem věrný, v tom by měl Bůh tak nevýslovnou radost, že kdyby mu někdo tuto radost vzal, vzal by mu celý jeho život i jeho božství.

Ale já řeknu ještě více – nepolekejte se. Vždyť tato radost je vám blízko a je ve vás! Žádný z vás není ani tak hrubého smýšlení ani nedostatečně chápavý, aby tuto radost nemohl v sobě najít, ještě dříve než dnes odejdete z tohoto kostela, ba ještě dříve, než skončím toto kázání. Tím si buďte jisti, protože to je pravda a pravda se říká sama. A to vám chci sdělit v podobnosti, které je napsáno v evangeliu.

Náš Pán seděl jednou u studny, protože byl unavený. Tu přišla žena, byla to Samaritánka, pohanka, nesla si džbán a lano a chtěla čerpat vodu. A náš Pán k ní promluvil: „Ženo, dej mi napít!“ Ona mu odpovéděla a řekla: „Proč ode mne žádáš napít? Jsi přece Žid, já jsem Samaritánka a naše víra a vaše víra se vzájemně nesnášejí!“ Tu jí Pán odpovéděl: „Kdybys věděla, kdo tě žádá o napítí a poznala milost Boží, ráda bys mě požádala o napítí a já bych ti podal živé vody. Kdo pije z této vody zde, ten bude zase žíznit. Kdo ale pije z té vody, kterou já dávám, ten nebude žíznit navěky a stane se mu pramenem k věčnému životu.“ Žena zpozorněla při slovech našeho Pána – protože nechodila ráda často ke studni – a řekla: „Pane, dej mi napít z této vody, abych už nikdy nežíznila!“ Tu řekl Pán: „Běž a přiveď svého

muže!“ Ona ale řekla: „Pane, já nemám žádného muže.“ Tu řekl náš Pán: „Ženo, ty mluvíš pravdu. Ty jsi měla pět mužů a ten, kterého teď máš, není tvůj.“ Ona upustila lano a džbán a řekla: „Pane, kdo jsi? Stojí psáno: Až přijde Mesiáš, který se má nazývat Kristus, ten nás poučí o všech věcech a zvěstuje nám pravdu.“ Tu odpovéděl náš Pán: „Ženo, já jsem to, ten, který s tebou mluvím.“ A toto slovo zaplnilo její celé srdce. Tu řekla: „Pane, naši rodiče se modlili pod stromy na hoře, vaši rodiče ale z židovského národa, ti se modlili v chrámu. Pane, která z těchto dvou modliteb je Bohu milejší a co je tím správným místem? Pouč mě o tom!“ Tu řekl náš Pán: „Ženo, přijde čas, a už je tedy, kdy opravdoví Boží ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě, nejenom na hoře nebo v chrámu. Vždyť Bůh je duch, a kdo ho uctívá, má ho uctívat v duchu a v pravdě. A právě takové ctitele hledá Otec.“ (srov. Jan 4,6–26) Žena byla tak naplněna Bohem a přetékala plností Boží, že začala kázat a volat silným hlasem, a všechno, co očima spatřila, chtěla přivést k Bohu a naplnit Bohem, jako byla sama naplněná. – Vizte, to se stalo jí, když měla znovu svého „muže“.

Už nikdy se nezjeví Bůh duši úplně, když s sebou nepřivede svého „muže“, to znamená svoji svobodnou vůli. Proto říká náš Pán: „Ženo, ty říkáš pravdu. Ty jsi měla pět mužů, ti jsou mrtví, a ten, kterého teď máš, není tvůj.“ Kdo bylo těch pět mužů? Bylo to pět smyslů, kterými hřešila, a proto byli mrtví. „A ten muž, kterého máš nyní, není tvůj“: To byla její svobodná vůle. Ten jí nepatřil, protože byl svázán ve smrtelných hřešících a ona neměla žádnou moc nad ním, proto jí nepatřil. Protože to, nad čím člověk nemá moc, to mu nepatří, patří více tomu, který nad tím má moc.

Já ale teď říkám: Když člověk získá vládu nad svojí svobodnou vůlí v milosti a je schopen ji zcela sjednotit s vůlí Boží, pak nepotřebuje nic více, než aby řekl jako tato žena: „Pane, řekni mi, kde se mám modlit a co mám dělat, abych byla tobě opravdu nejmilejší“ – a Ježíš odpovídá, to znamená: zjevuje se zcela takový, jaký je, a naplňuje člověka až přes

► okraj, protože pramení a vytéká z plnosti Boží, tak jak to činila ta žena u studny, která předtím toho byla úplně neschopná. A proto říkám, jak jsem už dříve řekl: Žádný z vás není ani tak hrubého smýšlení, ani nechápavý, ani neschopný toho, aby sjednotil svoji vůli skrze milost s vůlí Boží; takže potřebuje ve své žádosti jenom říci: „Pane, pověz mi svoji nejmilejší vůli a posilni mě, abych ji konal!“ a Bůh to koná s takovou jistotou, jako žije, a Bůh mu dá v plnosti, jako dal kdysi této ženě. Vizte, toto může získat od Boha i ten nejhrubší a nejmenší z vás všech, ještě dříve než vyjde dnes z tohoto kostela, ještě dříve než dokončím toto kázání. A proto říkám: „Neděste se! Tato radost není daleko od vás, jenom když ji budete rozumně hledat.“

Teď opakuj, co řekl náš Pán: „Vejd, služebníku dobrý a věrný, do radosti svého Pána! Protože jsi byl věrný v malém, chci

tě ustanovit správcem nad vším svým majetkem.“ Nuže, povšimněte si ušlechtilého slova, když říká: „Nade vším svým majetkem.“ Co je teď Pánovým majetkem? Je to nejdříve dobrota, která je rozdělena do všech věcí nebo do celého stvoření, která tu jsou skrze jeho, to je Pánovu dobrotu, v nebi i na zemi: to je především Pánův majetek. Protože nikdo není dobrý, než jen od něho samého. Proto je jeho majetkem. Dále ale všechno to, co bylo Bohem samým řečeno nebo rozumem pochopeno nebo nějakým způsobem objasněno: to všechno je ještě Pánův majetek – a nad tím vším chce tohoto služebníka ustanovit, protože byl dobrý a věrný v malých věcech.

Teď jsem vám řekl, jaký je Pánův majetek a proč řekl: „Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojd se radovat se svým pánem“, jako by chtěl říci: Vystup ze všech těchto stvořených dober a ze všech

rozdělených dober, rozdělených na kousky. Ze všeho tohoto tě chci ustanovit do nestvořeného, nerozděleného dobra, které jsem já sám.

Proto říkal také: „Pojd se radovat se svým pánem.“

Ještě jedno slovíčko navíc: Co je „radost Pána?“ Podivná otázka! Jak by se dalo vysvětlit nebo vypovědět to, co nemůže nikdo porozumět a poznat? „Radost Pána“, to je Pán sám a nic jiného. A „Pán“ je živý, bytostný, existující rozum, který sám sebe chápe a sám v sobě žije. Žije a raduje se z toho, že je. Vizte, to je „radost Pána“, a tou je Pán sám.

Abychom také mohli být dobrými a věrnými, aby na to mohl také přistoupit náš Pán a věčně v tom mínění setrvat, my s ním a on s námi, k tomu ať nám pomáhá Bůh! Amen.

Z němčiny přeložil -mp-

Kdo může odpustit, zažije opravdové osvobození

Odpouštět je těžké. Tuto zkušenost má snad každý. V soužití je k tomu zapotřebí jen málo – a člověk se cítí ukřivděný někým, koho považuje za bezmyšlenkovitého, nelítostného, ba bezohledného...

„Jak jenom mohl!“ myslíme si. „Já bych to nikdy neudělala. Teď se může jenom dívat, jak jsem zraněná...“ Zvláště bolestná je urážka, když je vyvolaná nějakou důvěrně známou osobou. Člověk upadne do sebelítosti. V manželství si pak každý snadno pomyslí: „Vždycky se prosazuješ a já mám odpouštět. Ne! Dnes ne. Jednou už stačilo. Už je načase, aby ses konečně změnil!“

Zatáhnu se do ulity, zruším kontakty, zavládne významné mlčení... Nebo si vyliju srdce někomu jinému.

Pak jsou většinou dvě zkušenosti. Buďto mi dá ten dotyčný po vyslechnutí zapravdu: „Nedej si to líbit“ a povypráví sám nějakou příhodu, jak špatně se s ním zacházelo. Já se cítím být chápán, sjednotíme se na tom, že tentokrát by se mělo příkladně odpovědět. Protože tak už to dál nejde!

Nebo se můj partner v rozhovoru pokusí mě uklidnit, ukonejšit... „Není to přece tak zlé.“ Nemusím si to všechno brát tak tragicky. Když je bolest ještě čerstvá, cítím se pak úplně nepochopen. Nikdo nechápe moji bídu. „Ani ty ne!“

V obou případech mi nikdo opravdu nepomohl. To se nestává jenom citlivkám, vždyť zacházíme s našimi bližními v mnoha ohledech necitlivě. Kdo se může z toho vyjmout? O to více, že žijeme v době, v níž většina z nás je pod velkým tlakem, zažíváme mnohý stres, jsme vyjaty až na hranice výkonnosti.

Na jiné máme vysoké požadavky, sami se ale vyrovnáváme s dnes běžným maximem, člověk se musí dnes realizovat. Pak stačí málo a maličkosti vyvolají veliké bouře.

Každý teď ukazuje druhému, jak hluboko je uražen, jak oprávněné je jeho rozhořčení – které musí stále snášet. Potom většinou vystupují vzpomínky na dřívější poškození, rozzlobení a příkoří. „Je to s ním vždycky to samé, tady se nic nezmění,“ vystupuje náhle před očima. Spirála se začíná otáčet. Seznam výčitek je delší a delší. Každý se hrabe ve svých vzpomínkách, soustřeďuje se na svoje argumenty, neposlouchá vůbec toho druhého. A najednou řekne věci, které vlastně vůbec nechtěl říci, ale slovo dá jiné slovo...

Také mnoho let trvající manželství nejsou takových zátěží ušetřena. „Stále znova mi šlape na stejné kuří oko! Teď by měl konečně vědět...“ Krize se šíří, roste pokušení myslet si, že ten druhý je beznadějný případ. „My spolu nejdeme dohromady.“ Rezignace. Pomyslete si: Dvanáct procent všech rozvodů u nás připadá na manželství, která trvala více než 25 let.

Máme přátele, jejichž manželství se rozpadlo a kteří nám vyprávěli: Jednou večer jsme si naházeli na hlavu věci, které jsme jednoduše nemohli zapomenout.

Jak se dá vyjit z této mizérie? První zkušenost: Včas odzbrojit, včas sestoupit z návalů negativních citů. Jasně, že je to podle temperamentu různé.

Pro zdařilé soužití se každopádně doporučuje tyto věci trénovat.

A tím jsme dospěli k vlastnímu bodu: k odpouštění. Schopnost odpouštění je klíčem k lidskému soužití. A je to brána k dosažení vnitřní svobody, která nám otevírá víc a víc nezávislosti na vnějších okolnostech.

K odpuštění se dojde ještě relativně lehce, když ten druhý svoje bezpráví uzná,

Odpuštění - texty z Nového zákona

- Blahoslavení tvůrci pokoje. (Mt 5,9)
- Blahoslavení milosrdní. (Mt 5,7)
- Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou. (Mt 5,39)
- A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. (Mt 6,12)
- Jestliže totiž odpustíte lidem jejich poklesky, odpustí také vám váš nebeský Otec; ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky. (Mt 6,14-15)
- Ne sedmkrát, ale až sedmasedmdesátkrát. (Mt 18,22)
- Následuje příběh o nemilosrdném věřícím, který byl předán mučitelům: „Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“ (Mt 18,35)
- Mějte se na pozoru! Prohřeší-li se tvůj bratr, domluv mu, a lituje-li toho, odpusť mu. A když se proti tobě prohřeší sedmkrát za den a sedmkrát se k tobě obrátí a řekne: „Je mi to líto,“ odpusť mu. (Lk 17,3-4)
- Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. (Lk 23,34)
- Pane, nepřičítej jim tento hřích. (Sk 7,60)

hodnověrně se omluví (ne však ve stylu: A což, všechno je jen napolovic špatné, nemluvme už o tom.) a tím dá perspektivu, že situace v budoucnu může být lepší. Teprve potom ještě bude potřeba námahy, abychom odstranili vlastní vztek a vlastní bolest.

Písmo svaté očekává od nás více - a to je v tomto vztahu jednoznačné. Vyzývá nás k tomu: Odpusť, nezávisle na chování toho druhého! (Viz k tomu malý výběr míst z textů Nového Zákona.)

To je ovšem silný tabák. Vykonat první krok, to je opravdu silný požadavek. V manželství se tento problém opakuje stále znova. Často nastane určitý druh přetahování lana: Kdo z nás udělá první krok? Udělat jej je obtížné. „Nejsem snad právem uražený? Nebude moje odbočení pokládáno za slabošskou povolnost? Nepovzbudím tím toho druhého, aby jednal stejně jako dosud?“ Související myšlenky. Apoštol Pavel ale dává všem, zvláště manželům, dobrou radu, každý den zakončit mírem: „Slunce ať nezapadá nad vašim hněvem. Nedopusťte, aby vás ovlivnil ďábel.“ (Ef 4,26-27)

Ano, ďábel si hraje na našich svárech jako na klavíru. Proto je smíření tak důležité, protože odstraňuje ze světa toto hrací pole Odpůrce. Jedna myšlenka nám může pomoci, která podporuje připravenost k odpuštění: budeme si všichni trvale navzájem dlužni - více nebo méně, ale nikdo není z tohoto dění úplně vyloučen. Každý konflikt se jeví při bližším pozorování jako spolupůsobení chybných jednání všech zúčastněných, i když rozsah a vina může být velmi různá.

Když jsem tedy někdo, kdo jiné uráží, zraňuje, působí jim bezpráví nebo jim alespoň nevyhovuje, musím se naučit vytvářet porozumění pro tyto lidské základní dané skutečnosti, a to nejenom abstrakt-

ně, ale vždycky tam, kde mě potkávají. To ale znamená, že se musím učit odpouštět, konkrétně ve svém všedním životě.

A pak se otevírá náhle nová zkušenost: Kdo skutečně umí odpouštět - lépe by se dalo říci: smí odpouštět - ten zažije svým způsobem osvobození. Ten objeví, že už není určován vnějšími okolnostmi, že má vnitřní volný prostor. Nemusím trvale se svými myšlenkami běhat v kruhu, nemusím ostatní stále znova duševně zaplétat do hovorů, dělat jim výčitky, svoje urážky v myšlenkách znova prožívat, cítit se bídně.

Jistě, bezpráví se stalo. Je částí mého příběhu. Ale nedávám se tím utlačovat. Chci druhému odpustit - je jedno, co dělá. To je ten nutný první krok. Ten musíme vykonat. A bude to sám Pán, který nám sejme ze zad břemeno vzteku, hněvu, sebelitování. Zvláště intenzivně jsem to prožil před mnoha lety, když jsem se po mnoha neshodách musel rozloučit se svým zaměstnáním, které pro mě mnoho znamenalo. Měsíce vnitřní rozervanosti, utrpeného příkoří, hněvu... byly násled-

kem. Moje myšlenky se točily stále kolem toho, co jsem prožil jako bezpráví. Stále znova jsem měl nové nutkání k odpuštění. Věděl jsem, co je v Písmu svatém o takových případech napsáno. Tak byla sice na jedné straně připravenost k odpuštění přítomna, ale rozpustila se v záchvatech hněvu a urážek. Stěžovat si jiným na toto utrpení nepomáhalo. Naopak. Většinou se zvětšoval pocit, že se se mnou jedná nesprávně.

A potom přišlo vysvobození. Přišlo úplně překvapivě. Stál jsem u okna ve vlaku do Klagenfurtu, díval se na celní území přede mnou - a náhle bylo odpuštění tady. Kámen mi spadl ze srdce - jaké vysvobození! Kdybych nebyl ve vlaku, hlasitě bych zajásal. Všechen vztek odletěl pryč - a už se nikdy nevrátil. Pán vyslyšel moji prosbu.

Tenkrát mi bylo jasné: **Opravdové odpuštění působí Bůh. Moci odpustit je dar Boží, a o ten Ho musíme prosit. A On nám v pravou chvíli dá vysvobození.**

Ve všedním dnu si tuto otevřenost pro dar můžeme nacvičovat, abychom z mnohých zkušeností nepokojů vycházeli: se spolupracovníkem, s manželkou, se sousedem, s dětmi, s nadřízenými... Kolik vnitřního neklidu prožíváme! Když se ale konečně zase nastolí mír, jaké je to vykoupení v malém! Neseme v sobě velkou touhu po míru. A tento mír můžeme dostat, když budeme pěstovat připravenost k odpuštění, která nám dá jiný volný prostor, který Bůh naplní mírem.

Christof Gaspari

Z VISION 2000 - 2/2013 přeložil -mp-

Papež svěřil lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské

Za účasti více než 100 000 věřících se uskutečnil v neděli 13. října *Den mariánské úcty*. Na tento den připadá výročí posledního zjevení Matky Boží ve Fatimě. Členové mariánských hnutí z celého světa se již v sobotu spolu se Svatým otcem pomodlili mod-

litbu *Matčina cesta*. Ta byla ve formě sedmi zastavení s rozjímáními nad sedmi bolestnými událostmi v životě Panny Marie. Svatý otec František v závěru nedělní mše svaté pak svěřil celé lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské.

Pondělí 4. 11. 2013: 6:05 Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Pro vita mundi (42. díl): P. Jan Mach **7:20** UNITED 2013 **8:05** Přejeme si... **8:20** Polabský lužní les **8:35** Ruslan **8:55** Klapka s... (69. díl) **10:00** Nedělní čtení: 31. neděle v mezidobí **10:30** Posledný enter **10:40** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **11:00** Bible pro nejmenší: Šalamoun **11:05** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:10** NOEkreace (199. díl) **11:30** Mše svatá z Vatikánu za zemřelé kardinály a biskupy [L] **12:50** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **13:40** Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **15:00** Noční univerzita: Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce [P] **16:20** V souvislostech (26. díl) **16:40** Můj Bůh a Walter: Zlo **17:00** Síla evangelia **17:35** Terra Santa News: 30. 10. 2013 **18:00** Jen Bůh **18:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (31. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:05** Ars Vaticana (28. díl) **19:15** Přejeme si... **19:30** Hornolidečko – Valašská Polanka **19:40** Zprávy z Věčného města: 4. 11. 2013 [P] **20:00** Jde o život [L] **21:35** Na koberečku – [P] **21:50** Noemova pošta: listopad **23:20** Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Noční univerzita: Jiří Fuchs – Filozofické pozadí komunistické pseudomorálky.

Úterý 5. 11. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 4. 11. 2013 **6:15** Sešli se, aby pomohli... (2013) **8:15** Můj domeček **8:35** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou **9:35** Jezuité o: Ignác z Loyoly **10:00** Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Jiří Fuchs – Filozofické pozadí komunistické pseudomorálky **11:45** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:50** Bible pro nejmenší: Eliáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:20** Zprávy z Věčného města: 4. 11. 2013 **12:30** Platinové písničky (80. díl): Dechovka **13:00** Jen Bůh **13:25** Ars Vaticana (28. díl) **13:40** UNITED 2013 **14:25** Noemova pošta: listopad **16:00** Přejeme si... **16:20** Vše pro mého krále a královnu **16:50** Nevzdají se **17:05** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **17:30** Budu pomáhat: Fokus Praha a Střední Čechy **17:45** Salama Don Bosco **18:00** Cirkus Noeland (7. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Daniel [P] **18:35** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:40** Dávní hrdinové: Útěk **19:05** Abraháмова cesta **19:15** NOEkreace (199. díl) **19:25** Posledný enter **19:35** Zpravodajské Noeviny (529. díl): 5. 11. 2013 [P] **20:00** Hrdinové víry [L] **21:10** Marina **21:40** Zpravodajské Noeviny (529. díl): 5. 11. 2013 **22:00** P. S. **22:10** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (62. díl): Vzpomínka na Jana Rokytu st. **23:05** Terra Santa News: 30. 10. 2013 **23:25** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **23:45** Přejeme si... **0:05** Zprávy z Věčného města: 4. 11. 2013 **0:15** O starých Starých Hamrech.

Středa 6. 11. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (529. díl): 5. 11. 2013 **6:20** Noční univerzita: Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce **7:35** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **7:50** NOEkreace (199. díl) **8:05** Harfa Noemova **8:30** Ars Vaticana (28. díl) **8:40** Sýrie – kolébka křesťanství **9:05** Zprávy z Věčného města: 4. 11. 2013 **9:15** Na pořadu rodina – Nevzdali jsme to **10:20** Generální audience [L] **11:40** Ruslan **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50**

Jde o život **14:25** Jezuité o: Ignác z Loyoly **14:45** Na koberečku – **15:00** Hlubinami vesmíru SPECIÁL, Zatmění slunce v Africe 2013 **16:30** Zpravodajské Noeviny (529. díl): 5. 11. 2013 **16:45** Drslavice **17:00** Můj Bůh a Walter: Vtělení [P] **17:15** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (62. díl): Vzpomínka na Jana Rokytu st. **18:15** Zprávy z Věčného města: 04.11.2013 **18:30** Bible pro nejmenší: Jonáš [P] **18:35** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:45** Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **19:15** Terra Santa News: 6. 11. 2013 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **20:15** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie [P] **21:20** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **22:10** NOEkreace (199. díl) **22:20** Hornolidečko – Valašská Polanka **22:30** Generální audience papeže [P] **23:05** Sešli se, aby pomohli... (2013).

Čtvrtek 7. 11. 2013: 6:05 Země pod Tolštejnem **6:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (31. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Posledný enter **6:50** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **7:05** Vše pro mého krále a královnu **7:40** Platinové písničky (80. díl): Dechovka **8:10** Terra Santa News: 6. 11. 2013 **8:30** Cvrlikání (22. díl): Jitka Šuranská **9:35** 869 dní **10:00** Noemova pošta: listopad **11:30** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **11:40** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **11:45** Bible pro nejmenší: Jonáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Sešli se, aby pomohli... (2013) **14:20** Generální audience papeže **14:50** Přejeme si... **15:05** Cirkus Noeland (7. díl) **15:35** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **16:00** Zpravodajské Noeviny (529. díl): 5. 11. 2013 **16:15** Modlitba křížové cesty **16:35** Budu pomáhat: Občanské sdružení Helpes **16:45** UNITED 2013 **17:30** Ars Vaticana (29. díl) **17:45** NOEkreace (199. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Útěk **18:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? [P] **18:35** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou **19:35** Zpravodajské Noeviny (530. díl): 7. 11. 2013 [P] **20:00** Jak potkávat svět – se Zdeňkem Hajným [L] **21:25** Putování po evropských kláštích: Klášter benediktinek v Provence, Francie **22:00** P. S. **22:10** Jde o život **23:40** Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Zpravodajské Noeviny (530. díl): 7. 11. 2013 **0:25** Můj Bůh a Walter: Vtělení **0:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly.

Pátek 8. 11. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (530. díl): 7. 11. 2013 **6:20** NOEkreace (199. díl) **6:30** Síla evangelia **7:05** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **7:55** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **9:00** Přejeme si... **9:15** Na koberečku – **9:25** Jde o život **11:00** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z Hory Blahoslavenství [L] **12:35** Ars Vaticana (29. díl) **12:45** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **13:00** Živě s biskupem: Mons. Ladislav Hučko **14:15** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **15:05** Město Bohumín **15:20** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (31. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (530. díl): 7. 11. 2013 **16:15** UNITED 2013 **17:05** Hrdinové víry **18:10** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme **18:25** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:30**

Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě [P] **18:40** Můj Bůh a Walter: Vtělení **18:55** Hornolidečko – Lačnov [P] **19:05** Putování po evropských kláštích: Klášter benediktinek v Provence, Francie **19:40** Zprávy z Věčného města: 8. 11. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: Postavení křesťanů ve světě [L] **21:45** Na koberečku – **22:00** Nedělní čtení: 32. neděle v mezidobí [P] **22:30** Harfa Noemova **22:55** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou **23:55** Přejeme si... **0:15** Modlitba křížové cesty **0:35** Jen Bůh.

Sobota 9. 11. 2013: 6:05 Hornolidečko – Lačnov **6:15** Zprávy z Věčného města: 8. 11. 2013 **6:25** Modlitba křížové cesty **6:45** Drslavice **7:00** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **7:15** Vše pro mého krále a královnu **7:45** Plápoly ohňa **8:05** 869 dní **8:30** Cirkus Noeland (7. díl) **9:00** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **9:05** Dávní hrdinové: Útěk **9:30** Zpravodajské Noeviny (530. díl): 7. 11. 2013 **9:45** Jezuité o: Ignác z Loyoly **10:05** Síla evangelia **10:40** Můj Bůh a Walter: Vtělení **11:00** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z Pole pastýřů v Betlémě [L] **12:35** Přejeme si... **12:50** Nedělní čtení: 32. neděle v mezidobí **13:20** Zprávy z Věčného města: 8. 11. 2013 **13:35** Jak potkávat svět – se Zdeňkem Hajným **14:55** Terra Santa News: 6. 11. 2013 **15:15** NOEkreace (199. díl) **15:25** Platinové písničky (80. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko – Lačnov **16:10** Pro vita mundi (69. díl): Mgr. Jaromír Javůrek **16:50** Na východ od Říma **17:10** Zprávy z Věčného města: 8. 11. 2013 **17:20** Posledný enter **17:30** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza [P] **18:20** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:25** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:30** Hrdinové víry **19:35** V souvislostech (27. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (77. díl): Petr Váňa [P] **20:50** Harfa Noemova [P] **21:15** Ydržet a nepadnout **21:45** Guyanská Diana **22:15** Noční univerzita: Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce **23:30** Nevzdají se **23:45** Budu pomáhat: Občanské sdružení Helpes **0:00** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **0:45** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou.

Neděle 10. 11. 2013: 6:15 Vše pro mého krále a královnu **6:45** Ars Vaticana (29. díl) **7:00** Jak potkávat svět – se Zdeňkem Hajným **8:20** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **8:35** Hudební magazín Mezi pražci **9:15** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme **9:30** Jezuité o: Poslání učitelů **9:50** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **10:10** Na koberečku – **10:20** Kouzlo strun **10:35** Zprávy z Věčného města: 8. 11. 2013 **11:00** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z chrámu Sv. Anny v Jeruzalémě [L] **12:30** V souvislostech (27. díl) **12:50** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:45** Platinové písničky (81. díl): Dechovka **14:15** Cesta k andělům (77. díl): Petr Váňa **15:05** Budu pomáhat: Občanské sdružení Helpes **15:15** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **16:20** NOEkreace (200. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: Rozbouřená voda [P] **16:55** Sedmihlásky – Sluncečko vychodí zpoza Lyse hory **17:00** Cirkus Noeland (7. díl) **17:30** Můj Bůh a Walter: Vtělení **17:45** Jde o život **19:20** Zprávy z Věčného města: 8. 11. 2013 **19:30** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (741. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Má vlast: Čechy pod Kosřem [P] **22:05** V souvislostech (27. díl) **22:25** Hrdinové víry **23:30** Nedělní čtení: 32. neděle v mezidobí **0:05** Ars Vaticana (29. díl) **0:15** Život zvířeti.

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové srdečně zve na mimořádný **POUTNĚ-POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO ARMÉNIE**, který se uskuteční **ve dnech 20. až 26. května 2014**. Proč právě do Arménie? Arménie je první křesťanská země, kde pramení biblické řeky Eufrat a Tigris a nad kterou se tyčí mýty opředená hora Ararat, na níž se zachytila Noemova archa. Díky misiím apoštolů Bartoloměje a Tadeáše, kteří zde zemřeli mučednickou smrtí, přichází křesťanství do této země již v letech 35–60 po Kristu. Jistý čas zde působili i apoštolové Tomáš, Šimon, Matouš a Jan. Působil zde i sv. Řehoř, díky kterému v roce 301 povýšil král Trdat III. křesťanství na státní náboženství.

V případě zájmu o tuto cestu **kontaktujte organizátory co nejdříve, ale nejpозději do 20. 12. 2013** na telefonu 737 215 328 nebo e-mailu dcs@bihk.cz. Podrobný program naleznete na webu www.dcsbk.cz nebo je možné jej na vyžádání zaslat poštou.

PUZZLE BETLÉMA – 260, 480 a 920 dílků. Cena 150, 280 a 400 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • www.volny.cz/trebicmartin.

Srdečně zveme na **SMÍRNÉ POBOŽNOSTI V ČIHOŠTI 19. listopadu a 14. prosince 2013. Program:** 8:45 hod. – svatý růženec (rozjímavý) • 9:30 hod. – mše svatá • 10:15 hod. – výstav Nejsvětější svátosti oltární – soukromá adorace • 12:00 hod. – výstav Nejsvětější svátosti oltární – společná adorace. Příležitost ke svátosti smíření v době svatého růžence a soukromé adorace.

Doprava: vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou, vzdálená 6 km, na trati Kolín – Havlíčkův Brod. Možnost ohřát se ve farní budově i s teplým čajem.

Informace: Římskokatolická farnost, 582 87 Čihošť 1 • tel. 731 604 214 nebo 723 970 336 • www.cihost.webnode.cz • e-mail: cihost@seznam.cz.

Zveme na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku** u Olomouce. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.),

nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotiškách (zde je také možné sednout na autobus a vyvézt se nahoru), nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. Termín poutě je **10. listopadu 2013. Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

Matice svatokopecká pořádá na **Svatém Kopečku u Olomouce v neděli 10. listopadu 2013 v 16.15 hodin ve Francouzském sále fary besedu s Josefem Majerem na téma Z TOVĚŘE NA KONEC SVĚTA PO SVATOJAKUBSKÉ CESTĚ**. Srdečně všechny zveme.

Liturgická čtení

Neděle 3. 11. – 31. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 11,22–12,2
Ž 145(144),1–2.8–9.10–11.13cd–14
Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)
2. čt.: 2 Sol 1,11–2,2
Ev.: Lk 19,1–10
Slovo na den: *Zachee, pojď rychle dolů.*

Pondělí 4. 11. – památka sv. Karla Boromejského

1. čt.: Řím 11,29–36
Ž 69(68),30–31.33–34.36–37
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)
Ev.: Lk 14,12–14
Slovo na den: *Nemají čím odplatit.*

Úterý 5. 11. – ferie

1. čt.: Řím 12,5–16a
Ž 131(130),1.2.3
Odp.: *Opatruj, Pane, mou duši ve svém pokoji!*
Ev.: Lk 14,15–24
Slovo na den: *Ještě je místo.*

Středa 6. 11. – ferie

1. čt.: Řím 13,8–10
Ž 112(111),1–2.4–5.9
Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a půjčuje. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 14,25–33
Slovo na den: *Kdo se nezřekne všeho, nemůže.*

Čtvrtek 7. 11. – ferie

1. čt.: Řím 14,7–12
Ž 27(26),1.4.13–14
Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)
Ev.: Lk 15,1–10
Slovo na den: *Dokud ji nenajde.*

Pátek 8. 11. – ferie

1. čt.: Řím 15,14–21
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: srov. 2b (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
Ev.: Lk 16,1–8
Slovo na den: *Tady máš svůj úpis.*

Sobota 9. 11. – svátek Posvěcení lateránské baziliky

1. čt.: Ez 47,1–2.8–9.12
nebo 1 Kor 3,9c–11.16–17
Ž 46(45),2–3.5–6.8–9
Odp.: 5 (*Proudy bystrin jsou k radosti Božímu městu, přesvatému stánku Nejvyššího.*)
Ev.: Jan 2,13–22
Slovo na den: *Ve třech dnech.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. LISTOPADU 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 11.		PO 4. 11.		ÚT 5. 11.		ST 6. 11.		ČT 7. 11.		PÁ 8. 11.		SO 9. 11.			
Antifona	1028	1148	1722	1941	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1637	1854		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1723	1941	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1638	1854		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1639	1855		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1724	1942	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1639	1855		
Antifona k Zach. kantiku	724	817	1724	1943	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1639	1856		
Prosby	1033	1153	1724	1943	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1640	1856		
Závěrečná modlitba	724	817	1585	1790	1065	1187	1080	1202	1096	1219	1112	1236	1640	1857		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	792	890		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1641	1857		
Závěrečná modlitba	724	817	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1640	1857		
Nešpory:																
SO 2. 11.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1727	1946	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	1642	1859
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1643	1859
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1643	1860
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1730	1949	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	1646	1863
Ant. ke kant. P. M.	723	816	724	817	1731	1950	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1647	1863
Prosby	1028	1147	1043	1163	1731	1950	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1647	1863
Záv. modlitba	724	817	724	817	1585	1790	1075	1196	1090	1213	1106	1230	1122	1247	1640	1857
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

BOLEST KŘIVDY A RADOST ODPUŠTĚNÍ

Józef Augustyn • Z polštiny přeložila Jindra Hubková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Kdo z nás někdy neprožil nějakou křivdu? Ublížení a následný pocit křivdy je všelidskou zkušeností. Někteří lidé přikrývají své dětství a dospívání bílými místy zapomnění právě kvůli hlubokým zraněním. Některé křivdy mohou být zakořeněné tak hluboko, že negativně ovlivňují celý náš život, i když třeba s daným člověkem nemáme dávno co do činění. Kniha je věnována všem těm, kteří prožívají své ublížení jako bolestnou ránu. Autor je chce povzbudit, aby se rozhodli otevřeně se s křivdou vypořádat. A to lze výhradně jen ve vztahu k nekonečné Boží lásce.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 117x180 mm, 136 stran, 139 Kč

NÁVRAT KE CTNOSTEM

Peter Kreeft • Z angličtiny přeložil Ivan Bok • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Kniha vznikla na základě přednášek pro vysokoškoláky, které samy dovedly posluchače k řešení nastolených otázek v oblasti morálky – výsledek je tradiční, starý několik tisíc let: Není jiné cesty, než návrat ke starým ctnostem! Kniha poslouží pro učitele etiky či katolické morálky a také pro všechny, kdo hledají, jak „být plně člověkem“.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 172 stran, 195 Kč

SVATÁ LUCIE • SICILSKÁ MUČEDNICE

Maria Stelladorová • Z italského přeložil Adam Mackerle • Odpovědný redaktor Michal Altrichter

Podrobný popis úcty ke svaté Lucii napříč staletími a uměleckými žánry: v hudbě, v literatuře, ve výtvarném umění. Autorka knihy s vědeckým klidem analyzuje dobové legendy svěťice. Lucie je patronkou lidí, kteří mají problémy se zrakem, ale též těch, kteří propadli neřešitelné závislosti na drogách apod.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Brož., 130x205 mm, 184 stran, 180 Kč

DVD, CD, FILMY

KDO JE PAPEŽ FRANTIŠEK?

Scénář a režie Andrés Garrigó • Český dabing

Španělský dokumentární film o životní cestě a postojích papeže Františka. Autoři čerpali z archivních materiálů, a tak se zde objevují i dosud nezveřejněné záběry ze života kardinála Bergoglio. V závěru dokument přináší i první kroky a gesta Františkova pontifikátu. O svou zkušenost a pohled na papežovu osobnost se rovněž dělí představitelé Tovaryšstva Ježíšova, několik profesorů z papežských univerzit, biskupové a novináři.

Paulinky • 1x DVD, 44 minut, 199 Kč

Objeďte knihy - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Náš prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udeřovateli schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.